

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרֻשֵׁת חַיֵּי-שָׂרָה

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ד' - חלק כ"ז

קונטרס 117

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְּאִי יִפְקֹון בֵּיתָא מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

שיעורי "אור הרשב"י שיעורים בזהר הקדוש בכל הארץ

052-3779870	הרב סעדיה לוי שליט"א ב' 17:30-18:30	מושב נאולית תימן 1 1 אור הרשב"י
02-9917379	הרב יוסף עוזי שליט"א ג' 18:30-19:00	מושב זכריה 1 1 תפארת מל"ו היות 16
052-3779870	הרב סעדיה לוי שליט"א ה' 20:30-21:30	מושב חיבת ציון 1 1 אור הרשב"י
04-6288879/050-9113532	הרב מרדכי אברהם יצחקי שליט"א הרב מרדכי יצחקי שליט"א הרב חיים מנחם שליט"א	מושב פורת 3 1 בית המדרש 1 1
052-7150688	הרב אליהו רוחניאן שליט"א כל יום	מושב קדימה 7 7 האלון 319
1800-800-3333	כל יום מהגן עד השקיעה כל יום 15:00-15:30	מירון 84 70 אור הרשב"י
1800-800-3333	כל יום 15:30-16:00	7 מוקד הרשב"י ע"י טלל הצות מגני ומצילי 7 אור הרשב"י
04-9521596	יום א' 20:00-22:00	1 נהריה 1 שומרי שבת נבעת מוטופלדור
054-6671943	יום ה' 20:00-21:30	1 ניצן 1 בית הרה
	שבת ¼ שעה לפני מנחה 6:00-7:15 בין מנחה וערבית	נשר 9 1 די לאחים הגיבורים בין-דור 1 אור מרדכי סיני 3 בין-דור 7 הכול דוד גבעת עמוס
054-7683090/08-9941381	ימים א' ג' ה'	5 נתניה 1 די המניא מול ישיבת הגג 3 אור הרשב"י 1 אור הרשב"י
050-5910222	מוצש"ק לאחר ערבית	5 נתניה 1 שפעת רביכם נורא מול בית תב"ד קרית נורא הרב יצחק אטר שליט"א
052-6329681	יום א' 6:40-6:30	1 ברכת אברהם שי ענגון 25 1 ברכת אברהם די שי ענגון 26 קרית נורא
052-6329681/052-9320681	יום א' 6:40-6:30	1 ברכת אברהם די שי ענגון 26 קרית נורא
050-6730654	מוצש"ק לאחר ערבית	1 קרית נורא 1 עשרת בהנים אנלביץ 15
050-5383822	מוצש"ק לאחר ערבית	1 עמנואל 1 המרכזי חסידי רח' בית ישראל
09-7921012/052-8476100	הרב שלמה גאלדשטיין שליט"א	1 עפולה 10 5 בית שלום יהושע חנקין 5 בית שלום יהושע חנקין
050-8756827	הרב רן יוסף חיים אבוהצירא שליט"א א'-ה' 20:00-21:00	1 פסגות 1 1 משפחת איזן
050-8756827	הרב רן יוסף חיים אבוהצירא שליט"א א' ה' 15:00-17:00	1 פקיען 2 1 ישיבת פקיען
02-9973659/050-8441162	ליל ישישי 20:00 ערב יום ה' 18:45 ערב (בערך) מוצש"ק בשעתים לאחר ערבית	1 פסגות 1 1 משפחת איזן 1 ישיבת פקיען 1
04-6373515/050-4521686	שעה לפני שחרית	1 פודס חנה 7 7 אבן החיים שמונת רמז 156 פתח תקוה 18

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

שיעורי "אור הרשב"י שיעורים בוודו הקדוש בכל הארץ

052-2926570	יום ה' 18:00-19:00	הרב יהודה שרביני שליט"א	1 הובל יעקב כנגלסון
03-9234738/050-7228886	ליל שבת - 21:00-22:00		1 בית המנסת הספרדי דרך אוירכך כפר גנים ג'
03-9089202		הרב אליעזר דוד נבאי שליט"א	1 אור הרשב"י
052-2926573	יום ג' 20:45-22:00	הרב יהודה שרביני שליט"א	1 אהבת חיים טולדנו 14
050-2926573	יום א' 17:45-19:00	הרב יהודה שרביני שליט"א	1 אהל חיים בר מוכבא 23
052-2926570	יום ד' 17:45-19:00	הרב יהודה שרביני שליט"א	1 אהל ציון יוסף חיים 6
052-7632720	יום א' 20:30-21:30	הרב אידן טובים שליט"א	1 הקמרת שלמה 5
03-9092902	יום ה' 21:00-23:00		1 כולל חסד לאברהם שלמה 5
03-9046985	יום ב' 17:00-18:30	הרב אלון פרחי שליט"א	1 משפחת ולד אברמנאל 14
03-9320388			1 עץ חיים הושע
03-9046985	16:00-17:00		7 רפאל המלאך פפר פינת סוקולוב
03-90929	יום ה' 21:00-22:45	הרב יששכר בטאט שליט"א	1 חסד לאברהם ישראל ישעיהו 28
			02
			8 צפת
050-5948670	בין מנחה לערבית	הרב יעקב כהן שליט"א	7 בנימין הגדול לוחמי הגיטאות
050-5948670	יום ג' 20:00-21:00	הרב יעקב כהן שליט"א	1 זכא לציון שכונת רמת חיים
			קריית אתא 5
	מוצש"ק לאחר הברכה		2 ליל ששי חצות עד הנץ
			2 כולל שערי חיים (לשעבר מדרשה ליהדות) העצמאות
054-4512133	ימים ד' ה' 9:15-10:45	הרב יוסף הרוש שליט"א	2
			קריית גת 1
054-8421915		מוצש"ק חגי שעה לאחר ערבית	1 אור הרשב"י רח' מרגלית,
			קריית מלאכי 1
054-6347679		הרב יעקב רפאל שליט"א	1
			קריית עקרון 1
	יום ד' 20:00-21:00 052-3578159/08-9493687	הרב דוד בצלאל שליט"א	1 שובע ישראל
			קריית שלום 3
050-8772389/03-6810298		הרב אוריאל לוי שליט"א	1 המרכזי, הכינור 2
052-4556806	יום ה' מוצש"ק שעה לפני ערבית, 18:45-20:15	הרב מייכאל פייזקוב הלוי שליט"א	6
			ראש העין 1
03-9030975 050-6438828		הרב שלום חמד שליט"א	1
			ראשון לציון 3
050-8737205		יום ה' 9:30-11	1 אור הרשב"י שיכון המורה
054-3054780		הרב מייכאל בראון שליט"א	1
08-6755106/054-3979642		יום ד' 8:45-11:15	1 משפחת לוי הרבי מליובובין 6/3
			רכסים 2
	מוצש"ק לאחר ערבית	הרב עייש שמשון שליט"א	1 אור לציון שמונת לב אליהו
04-9040588	10:00-11:00	הרב עייש שמשון שליט"א	1 כולל בית שמאי
			רמת גן 1
03-5799076	9:00-10:00	הרב ראובן אורבן שליט"א	1 הכבאים
			רמת השרון 8
052-2926573	יום ב' 20:15-21:15	הרב יהודה שרביני שליט"א	1 אהל יעקב הרב קוק 39
03-5491367	כל יום 10:30-1:00	הרב שלום בצלאל שליט"א	7 תרחם ציון הנרדאה 26
			תל אביב 2
054-5602997			1 דרום תל אביב
			1 אור הרשב"י נהרים
03-6491168		הרב ורדי ורימי שליט"א	16 נוה שרת

שְׁנֵינוּ שָׁם, בְּאַרְבַּע פְּעָמִים (בְּשִׁנָּה) בְּשַׁעַר בְּכָל יוֹם הַעֲדָן מְנַטֵּף עַל הַגֶּזֶן, וְיוֹצֵא מֵאוֹתָם הַטְּפוֹת נִהְרֵי גְדוֹל הַמִּתְחַלֵּק לְאַרְבָּעָה רִאשִׁים, וְיִשְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים טְפוֹת מְנַטֵּף בְּכָל יוֹם, וּמִשָּׁם שְׁבַעִים אֵילָנֵי הַגֶּזֶן. זֶהוּ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים קד) לְשִׁבְעוֹ עֲצֵי ה'. רַבִּי תַנְחוּם אָמַר, מִכַּאֲן (ש) מִשְׁקָה הָרִים מְעֲלִיּוֹתָיו. אֵיזוֹ הִיא עֲלֵיָה? זֶהוּ עֲדָן. וְעֲדָן בְּאַיִזָּה מְקוֹם הוּא? רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, לְמַעְלָה מְעֻרְבוֹת הוּא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בְּעֻרְבוֹת הוּא, שֶׁהָרִי שְׁנֵינוּ, שָׁם גְּנֹזֵי חַיִּים טוֹבִים בְּרֻכָּה וְשְׁלוֹם וְנִשְׁמָתָן שֶׁל צְדִיקִים, וְהַגְּנוּזֵי הָעֲלִיּוֹן. הוּא עֲדָן לְמַטָּה מִבְּנוֹ כְּגִדּוֹ גֵן בְּאַרְץ וְנוֹטֵל מִמֶּנּוּ שְׁפַע בְּכָל יוֹם.

אָמַר רַבִּי אֶבְרָהָם, שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים נְבִיאִים עָמְדוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד נָטַל בְּחֻלְקוֹ תְּמֻצִית טְפָה אַחַת מֵאוֹתָם טְפוֹת שֶׁל עֲדָן, שֶׁהֵם שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים טְפוֹת. וְמָה אִם כָּל נְבִיאֵי שְׁנֵינוּ טְפָה אַחַת מִהֵן הִיְתָה מְעֻלְתוֹ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל כָּל הַשָּׂרָר - אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁהָיָה מְקַבֵּל מִשְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים לֹא כָּל שְׁפָן. מִכַּאֲן אֵתָּה לְמַד כִּפְמָה הִיְתָה חֻקְמָתוֹ.

רַבִּי בָּא אָמַר רַב כְּהֵנָא, וְכִי מֵאִין הָיָה לָהֶם לְנְבִיאִים מֵאוֹתָן הַטְּפוֹת? אֶלָּא כִּף שְׁנֵינוּ, בְּכָל טְפָה וְטְפָה הַיּוֹצֵאת מְעֻדָן, רוּחַ חֻקְמָה יּוֹצֵאת עִמּוֹ, וְעַל כֵּן נִגְזַר בְּמִשְׁנָה: יֵשׁ מִים שְׁמַגְדִּילִים חֻקְמִים, וְיֵשׁ מִים שְׁמַגְדִּילִים טְפָשִׁים. וְאוֹתָם הַמִּים שְׁמַגְדִּילִים חֻקְמִים, אוֹתָם הַמִּים הֵיוּ מִטְּפוֹת שֶׁל עֲדָן.

שְׂאֵמֶר רַבִּי יוֹסִי, הַמִּים שֶׁבָּהֶם טְפוֹת יוֹשְׁבִים (נ"א יְהוּדִים) מִכָּל אוֹתָם אֲרַבְּעַת הַנְּהַרּוֹת הָרֵאשׁוֹנִים, הוּא שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב) שֶׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן. מָה זֶה שֶׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן? הַמִּיחָד מִכָּלֶם פִּישׁוֹן, וְהוּא הַנוֹפֵל בְּאַרְץ מִצְרַיִם, וְלִפְיֶכֶף הִיְתָה חֻקְמָתוֹ [לְיִשְׂרָאֵל] מִצְרַיִם יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם.

הַגֶּזֶן הָתָם בְּאַרְבָּעָה פְּעָמִים (נ"א בְּשִׁנָּה) בְּשַׁעַר בְּכָל יוֹם, עֲדָן מְנַטֵּף עַל הַגֶּזֶן, וְיוֹצֵא מֵאוֹתָם הַטְּפוֹת נִהְרֵי גְדוֹל הַמִּתְחַלֵּק לְאַרְבָּעָה רִאשִׁים, וְיִשְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים טְפוֹת מְנַטֵּף בְּכָל יוֹם וּמִשָּׁם שְׁבַעִים אֵילָנֵי הַגֶּזֶן הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים קד) לְשִׁבְעוֹ עֲצֵי יְיָ. רַבִּי תַנְחוּם אָמַר מִהֵכָּא (תְּהִלִּים קד) מִשְׁקָה הָרִים מְעֲלִיּוֹתָיו, אֵיזוֹ הִיא עֲלֵיָה זֶהוּ עֲדָן. וְעֲדָן בְּאַיִזָּה מְקוֹם הוּא. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר לְמַעְלָה מְעֻרְבוֹת הוּא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר בְּעֻרְבוֹת הוּא, דְּהָא תַנּוּן שָׁם גְּנֹזֵי חַיִּים טוֹבִים, בְּרֻכָּה וְשְׁלוֹם וְנִשְׁמָתָן שֶׁל צְדִיקִים וְהַגְּנוּזֵי הָעֲלִיּוֹן הוּא עֲדָן, לְמַטָּה מְכוּוֹן כְּגִדּוֹ גֵן בְּאַרְץ וְנוֹטֵל מִמֶּנּוּ שְׁפַע בְּכָל יוֹם.

אָמַר רַבִּי אֶבְרָהָם שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים נְבִיאִים עָמְדוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל וְכָל אֶחָד נָטַל בְּחֻלְקוֹ תְּמֻצִית טְפָה אַחַת מֵאוֹתָם טְפוֹת שֶׁל עֲדָן שֶׁהֵם שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים טְפוֹת. וְמָה אִם כָּל נְבִיאֵי שְׁנֵינוּ שְׁטַטֵּל טְפָה אַחַת מִהֵן הִיְתָה מְעֻלְתוֹ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל כָּל הַשָּׂרָר. אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁהָיָה מְקַבֵּל מִשְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים לֹא כָּל שְׁפָן. מִכַּאֲן אֵתָּה לְמַד כִּפְמָה הִיְתָה חֻקְמָתוֹ.

רַבִּי בָּא אָמַר רַב כְּהֵנָא וְכִי מֵאִין הָיָה לָהֶם לְנְבִיאִים מֵאוֹתָם הַטְּפוֹת, אֶלָּא הֵכִי תַנּוּן, בְּכָל טְפָה וְטְפָה הַיּוֹצֵאת מְעֻדָן רוּחַ חֻקְמָה יּוֹצֵא עִמּוֹ, וְעַל כֵּן אֲתַגְזַר כְּמִתְנִיחִין, אֵית מִיָּא מְגַדְלִין חֻפְמִינִין, וְאֵית מִיָּא מְגַדְלִין טְפָשִׁין, וְאֵינוּן מִיָּא דְמְגַדְלִין חֻפְמִינִין אֵינוּן מִיָּא הֵוּ מִטְפִּין דְעֲדָן.

דְּאָמַר רַבִּי יוֹסִי, מִיָּא דְבִיָּה טְפִין יְחֻבִין (נ"א יְהוּדִין) מִכָּל אֵינוּן אֲרַבְּעָה נְהָרֵי קְדָמָא הוּא דְכַתִּיב, (בְּרֵאשִׁית ב) שֶׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן. מָאי שֶׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן. הַמִּיחָד מִכָּלֶם פִּישׁוֹן וְהוּא הַנוֹפֵל בְּאַרְץ מִצְרַיִם, וְלִפְיֶכֶף הִיְתָה חֻקְמָתוֹ (לְיִשְׂרָאֵל) מִצְרַיִם יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם.

שְׂאֵמֶר רַבִּי יוֹסִי, הַמִּים שֶׁבָּהֶם טְפוֹת יוֹשְׁבִים (נ"א יְהוּדִים) מִכָּל אוֹתָם אֲרַבְּעַת הַנְּהַרּוֹת הָרֵאשׁוֹנִים, הוּא שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב) שֶׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן. מָה זֶה שֶׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן? הַמִּיחָד מִכָּלֶם פִּישׁוֹן, וְהוּא הַנוֹפֵל בְּאַרְץ מִצְרַיִם, וְלִפְיֶכֶף הִיְתָה חֻקְמָתוֹ [לְיִשְׂרָאֵל] מִצְרַיִם יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם.

ומשנגזרה גזרה שאבדה חכמת מצרים, נטל הקדוש ברוך הוא מצרים, נטל הקדוש ברוך הוא אותם הטפות וזרק אותם באותו הגן, באותו הנקרה של גן עדן, שכתוב (שם) ונקרה יצא מעדן להשקות את הגן. וזה היה מוליד ארבעה אחרים והאחד המיוחד הנולד ממנו פישון היה. משנטלו אלו הטפות שלא יצאו מהגן אבדה החכמה ממצרים.

ומאותו הרוח שהיה יוצא מעדן, תמצו (נ"ל ימצו) כל נביא ונביא, והיינו דכתיב מתהלה בגן לרוח היום. וגנו זה בגן עדן לעתיד לבוא, וזה הוא הנקרה שראה יחזקאל בנבואתו. ועל כן אמר הפתוב (ישעיה יא) פי מלאה הארץ דעה את יי וגו'. שאותם מים תמיד מגדלים הידעיה בעולם.

תנו רבנן כל נשמתן של צדיקים למעלה בעדן הן. ומה ממה שיורד מעדן ישגא החכמה בעולם, לעומדים בו ונהנין מהנאותיו וכסופיו, על אחת פמה וכמה.

אמר רבי יצחק כיון שהנשמה זוכה ליכנס בשערי ירושלים של מעלה. מיכאל השר הגדול הולך עמה ומקדים לה שלום. מלאכי השרת תמהים בה ושואלים עליה (שיר השירים ג) מי זאת עולה מן המדבר. מי זאת עולה בין העליונים מהגוף החרב שדומה להכל דכתיב, (תהלים קמד) אדם להכל דמה. הוא משיב ואומר (שיר השירים ו) אחת היא יונתי תמתי, אחת היא מיוחדת היא. אחת היא לאמה, לאמה זו היא כסא הכבוד שהיא אם לנשמה ויולדת לה שנגזרה ממנה.

ראוה בנות ויאשרוה. אלו שאר הנשמות שהן במעלתן למעלה והם הנקראות בנות ירושלים. אמר רבי יוסי הא חזרנא על מה דאמרן אלו נקראות בנות ירושלים, והאחרות נקראות בנות לויט, וראוה בנות ויאשרוה. שאר הנשמות משבחות לה, ואומרות שלום

ומשנגזרה הגזרה שאבדה חכמת מצרים, נטל הקדוש ברוך הוא אותם הטפות וזרק אותם באותו הגן, באותו הנקרה של גן עדן, שכתוב (שם) ונקרה יצא מעדן להשקות את הגן. וזה היה מוליד ארבעה אחרים, והאחד המיוחד הנולד ממנו פישון היה. משנטלו אלו הטפות שלא יצאו מהגן, אבדה החכמה ממצרים.

ומאותו הרוח שהיה יוצא מעדן, תמצו [ימצו] כל נביא ונביא, והיינו שכתוב מתהלה בגן לרוח היום. וגנו זה בגן עדן לעתיד לבא, וזה הוא הנקרה שראה יחזקאל בנבואתו, ועל כן אמר הפתוב (ישעיה יא) פי מלאה הארץ דעה את ה' וגו'. שאותם מים תמיד מגדלים הידעיה בעולם.

שנו רבותינו, כל נשמתן של צדיקים למעלה, בעדן הן. ומה ממה שיורד מעדן ישגא החכמה בעולם - לעומדים בו ונהנינים מהנאותיו וכסופיו על אחת פמה וכמה.

אמר רבי יצחק, כיון שהנשמה זוכה לכנס בשערי ירושלים של מעלה, מיכאל השר הגדול הולך עמה ומקדים לה שלום. מלאכי השרת תמהים בה ושואלים עליה (שיר א) מי זאת עולה מן המדבר. מי זאת עלה בין העליונה מהגוף החרב שדומה להכל, שכתוב (תהלים קמד) אדם להכל דמה. הוא משיב ואומר, (שיר ו) אחת היא יונתי תמתי. אחת היא - מיוחדת היא. אחת היא לאמה - לאמה זו היא כסא הכבוד שהיא אם לנשמה ויולדת לה, שנגזרה ממנה.

ראוה בנות ויאשרוה - אלו שאר הנשמות שהן במעלתן למעלה, והם הנקראות בנות ירושלים. אמר רבי יוסי, הנה חזרנו על מה שאמרנו - אלו נקראות בנות ירושלים, והאחרות נקראות בנות לויט. ראוה בנות ויאשרוה - שאר הנשמות משבחות לה ואומרות שלום בואף. מלכות ופילגשים - מלכות אלו האבות שהם מלכות, ופילגשים הם גרי הצדק. פלם משבחות ומקלסות אותה עד

בואך. מַלְכוּת וּפְלִגְשִׁים, מַלְכוּת אֵלֹהֵי הָאֲבוֹת שֶׁהֵם מַלְכוּת. וּפְלִגְשִׁים, הֵן גִּירֵי הַצֶּדֶק. כּוֹלֵם מְשַׁבְּחוֹת וּמְקַלְסוֹת אוֹתָהּ עַד שֶׁנִּכְנַסְתָּ לְמַעְלָה, וְאָזִי הִנְשַׁמָּה כְּמַעְלָתָהּ וּמְתַקְּיָמָא אַרְיכוֹת הַיָּמִים הִדָּא הוּא דְכֹתִיב וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְיָמָיו. נִכְנַס בְּאַרְיֵכוֹת יָמָיו לְעוֹלָם הַבָּא.

שֶׁנִּכְנַסְתָּ לְמַעְלָה, וְאָזִי הִנְשַׁמָּה כְּמַעְלָתָהּ וּמְתַקְּיָמָא אַרְיֵכוֹת יָמָיו. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְיָמָיו. נִכְנַס בְּאַרְיֵכוֹת יָמָיו לְעוֹלָם הַבָּא.

רַבִּי אֲבָא אֲבָא הִזְקֵן קָם עַל רַגְלָיו וְאָמַר, מְנוּחָה וְשְׁלוֹם עֲצֻמוֹת יְהוּי לָךְ, רַבִּי שְׁמַעוֹן, שֶׁהַחֲזִירָתָ עֲטָרָה לְיִשְׁנָה. שְׁשִׁינְיוּ בְּכִרְיֹתָא הִרְאֵנוּהָ, שְׁפִינָן שֶׁהִנְשַׁמָּה הִיא בְּשִׁלְמוֹתָהּ בְּמִקּוֹם עֲלִיּוֹן [לְמַן אַחֵר נִכְנַסְתָּ], לֹא שָׁבָה לַגּוֹף, אֲלֵא נִבְרְאוֹת מִמֶּנָּה נְשִׁמוֹת אַחֲרוֹת שְׂיוֹצְאוֹת מִמֶּנָּה, וְהִיא נִשְׁאַרְתָּ בְּקִיּוּם, עַד שֶׁבָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְדָרַשׁ, וּמָה אִם בְּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא הַכֹּל, וְהַגּוֹף שֶׁהוּא טָפָה סְרוּחָה, נִכְנַסְתָּ בּוֹ אוֹתָהּ הִנְשַׁמָּה - לְעֵתִיד לְבָא שְׂיִצְרָפוּ כְּלָם וְיִהְיֶה הַגּוֹף מְבַחֵר בְּקִיּוּם וְתִשְׁלֹם יוֹתֵר, אֵינּוּ דִין לְהַכְנִס אוֹתָהּ הִנְשַׁמָּה בּוֹ בְּכָל הַתְּשֻׁלוּמִין הַתְּשֻׁלוּמִים וְהַעֲלוּיִים שֶׁבָּהּ?

רַבִּי אֲבָא סָבָא קָם עַל רַגְלָיו וְאָמַר, מְנוּחָה וְשְׁלוֹם גְּרַמִּין יְהֵא לָךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְחִזְרַת עֲטָרָה לְיִשְׁנָה. דְחִנְיָן בְּמִתְנִימָא קְדָמָא דְכִיּוֹן שֶׁהִנְשַׁמָּה הִיא כְּתִשְׁלוּמָה בְּאַתֵּר עֲלֵיָה [לְסָבָא כְּתָרָא עֲלִיּוֹן] לֹא תִבְאֵת לַגּוֹפָא, אֲלֵא אֲתַבְּרִיאָן מִנָּה נְשִׁמָּה אַחֲרֵינוּן דְנִפְקִי מִנָּה וְאִיהִי אֲשַׁתְּאֲרַת בְּקִיּוּמָא, עַד דְאַתָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְדָרַשׁ וּמָה אִם בְּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא הַכֹּל וְהַגּוֹף שֶׁהוּא טָפָה סְרוּחָה נִכְנַסְתָּ בּוֹ אוֹתָהּ הִנְשַׁמָּה. לְעֵתִיד לְבָא שְׂיִצְרָפוּ כּוֹלָם וְיִהְיֶה הַגּוֹף מוֹבַחֵר בְּקִיּוּם וְתִשְׁלֹם יוֹתֵר, אֵינּוּ דִין לְהַכְנִס אוֹתָהּ הִנְשַׁמָּה בּוֹ בְּכָל הַתְּשֻׁלוּמִין וְהַעֲלוּיִין שֶׁבָּהּ.

אָמַר רַבִּי אֲחָא, אוֹתָהּ הִנְשַׁמָּה [בּוֹ כָּל הַתְּשֻׁלוּמִים וְהַעֲלוּיִים שֶׁבָּהּ] מִמֶּשׁ, וְאוֹתוֹ הַגּוֹף מִמֶּשׁ עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲמִידֵן בְּקִיּוּמָן לְעֵתִיד לְבָא, אֲבָל שְׁנֵיהֶם יְהִיּוּ שְׁלָמִים בְּתִשְׁלוּם הַדַּעַת לְהַשִּׁיג מַה שְׁלֵא הַשִּׁיגוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה:

אָמַר רַבִּי אֲחָא אוֹתָהּ הִנְשַׁמָּה [בּוֹ כָּל הַתְּשֻׁלוּמִין וְהַעֲלוּיִין שֶׁבָּהּ] מִמֶּשׁ וְאוֹתוֹ הַגּוֹף מִמֶּשׁ עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲמִידֵן בְּקִיּוּמָן לְעֵתִיד לְבָא, אֲבָל שְׁנֵיהֶם יְהִיּוּ שְׁלָמִים בְּתִשְׁלוּם הַדַּעַת לְהַשִּׁיג מַה שְׁלֵא הַשִּׁיגוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה:

וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְיָמָיו וְגו'. רַבִּי בּוֹ אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, [בְּאוֹתָם הַיָּמִים] בְּאוֹתוֹ עוֹלָם שֶׁהוּא יָמִים, וְלֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא לִילָה. אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב, בְּאוֹתָם הַעוֹלָמוֹת שֶׁהֵם יָמִים, בְּאוֹתָם הַהֲנָאוֹת וְהַפְּסוּפִים שֶׁהוּא נֹחַל. וְה' בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל. בְּאוֹתָהּ הַמְּשֻׁרָה [נ"א הַמְּשֻׁרָה] שֶׁנָּתַן לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁמוֹ, שֶׁהִיא אוֹת ה'"א, שֶׁבָּהּ נִבְרְאָה הָעוֹלָם.

וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְיָמָיו וְגו'. רַבִּי בּוֹ אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, [בְּאוֹתָם הַיָּמִים] בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם שֶׁהוּא יָמִים, וְלֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא לִילָה. אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב בְּאוֹתָם הַעוֹלָמוֹת שֶׁהֵם יָמִים בְּאוֹתָם הַהֲנָאוֹת וְהַפְּסוּפִין שֶׁהוּא נֹחַל: וַיִּבְרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל. בְּאוֹתוֹ הַמְּשֻׁרָה [נ"א הַמְּשֻׁרָה] שֶׁנָּתַן לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁמוֹ, שֶׁהִיא אוֹת ה'"א, שֶׁבּוֹ נִבְרְאָה הָעוֹלָם.

וְרַבְמַדְנָא, אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, מִטְטֵרוּן שַׁר הַפְּנִיָם, שֶׁהוּא נַעַר עֶבֶד מְרַבּוֹ הָאֲדוֹן הַמּוֹשֵׁל עֲלָיו, מִמֶּנָּה עַל הִנְשַׁמָּה בְּכָל יוֹם

וְתַנְיָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִטְטֵרוּן שַׁר הַפְּנִיָם שֶׁהוּא נַעַר עֶבֶד מְרַבּוֹ הָאֲדוֹן הַמּוֹשֵׁל עֲלָיו, מִמֶּנָּה עַל הִנְשַׁמָּה בְּכָל יוֹם לְהַסְפִּיק לָהּ מֵאוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁנִּצְטָרָה, עֶבֶד מְרַבּוֹ הָאֲדוֹן הַמּוֹשֵׁל עֲלָיו, מִמֶּנָּה עַל הִנְשַׁמָּה בְּכָל יוֹם לְהַסְפִּיק לָהּ מֵאוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁנִּצְטָרָה,

והוא עתיד למיסב חושבן פתקא בבתי קברי מן דומה ולאחזאה ליה קמי מאריה, והוא זמין למעבד חמיר ההוא גרמא תחות ארעא לתקנא לגופיאי ולקיימא לון בשלימותא דגופא בלא נשמתא (בזמנא) דקודשא בריה הוא ישדר לה לאתרה.

אמר רבי יצחק פאותה שעה מה כתיב, ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל וגו'. מהו אל עבדו, אי בכחמתא דא נסתפל מהו אל עבדו. אמר רבי נהוראי לא נסתפל אלא במה שאמר עבדו, עבדו של מקום. (זמן ביתו) הקרוב לעבודתו, ומאן איהו, זה מטטרו"ן בןקאמרן, דאיהו עתיד לנפות לגוף בבתי קברי.

הדא הוא דכתיב ויאמר אברהם אל עבדו, זה מטטרו"ן עבדו של מקום. זקן ביתו, שהוא תחלת בריותיו של מקום. המושל בכל אשר לו, שנתן לו קדשא בריה הוא ממשלה על כל צבאותיו.

והתאנא אמר רבי שמעון אמר רבי יוסי אמר רב, כל צבאותיו של אותו עבד נוטלים אור ונהנין מזיו הנשמה, דתאנא אור הנשמה לעולם הבא גדול מאור הפסא. והא מהפסא נטלה הנשמה. אלא זה לפי הראוי לו וזה לפי הראוי לו. רב נחמן אמר גדול מאור הפסא ממש דכתיב, (יחזקאל א) דמות פמראה אדם עליו מלמעלה, מאי עליו על זהרו.

ובשעה הולך לעשות שליחותו כל צבאותיו והמרובה שלו נזנזין מאותו הזוהר. הדא הוא שהנשמה אומרת לו (דכתיב) שים נא ידך, כלומר סיעתך, תחת ירכי, זהו אור הנשפע מן הנשמה עליהם.

אמר רבי יהודה ברבי שלום כף קבלנו בשעה שנה הולך בשליחותו של מקום, קדשא בריה הוא

והוא עתיד לקחת חשבון פתק בבתי הקברות מדומה, וילהראות אותו לפני רבו, והוא עתיד לעשות שאור אותו העצם תחת הארץ, לתקן את הגופות ולקיימם בשלמות של גוף בלי הנשמה, [בזמן] שהקדוש ברוך הוא ישלח אותה למקומה.

אמר רבי יצחק, פאותה שעה מה כתיב? ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל וגו'. מהו אל עבדו? אם בכחמה הוא נסתפל, מה זה אל עבדו? אמר רבי נהוראי, לא נסתפל אלא במה שאמר עבדו, עבדו של מקום, [זמן ביתו] הקרוב לעבודתו, ומי הוא? זה מטטרו"ן, כפי שאמרנו. שהוא עתיד לנפות את הגוף בבתי הקברות.

זהו שכתוב ויאמר אברהם אל עבדו, זה מטטרו"ן עבדו של מקום. זקן ביתו, שהוא תחלת בריותיו של מקום. המושל בכל אשר לו, שנתן לו הקדוש ברוך הוא ממשלה על כל צבאותיו.

והמרובה אמר רבי שמעון אמר רבי יוסי אמר רב, כל צבאותיו של אותו עבד נוטלים אור ונהנין מזיו הנשמה. שלמדנו, אור הנשמה לעולם הבא גדול מאור הפסא. והרי מהפסא נטלה הנשמה? אלא זה לפי הראוי לו, וזה לפי הראוי לו. רב נחמן אמר, גדול מאור הפסא ממש, שכתוב (יחזקאל א) דמות פמראה אדם עליו מלמעלה. מה זה עליו? על זהרו.

ובשעה הולך לעשות שליחותו, כל צבאותיו והמרובה שלו נזנזים מאותו הזוהר. זהו שהנשמה אומרת לו, [שכתוב] שים נא ידך, כלומר סיעתך. תחת ירכי - זהו אור הנשפע מן הנשמה עליהם.

אמר רבי יהודה ברבי שלום, כף קבלנו, בשעה שנה הולך בשליחותו של מקום, הקדוש ברוך הוא מניע כל צבאותיו של מעלה פאות אחת משמו. אמר רב הונא, כף ירכי בגימטריא ר"ם.

כלומר, הנשמה אומרת שים נא ידך, סיעתך, תחת מעלתו של רם ונשא המושל על הכל. ולאחר שצוה סיעת העליונים תחת ידו, אני משיביעך שבוועה גדולה בו. אמר רבי יצחק, אלהי השמים ואלהי הארץ - הואיל ואמר בה' שהוא הכל, למה נאמר אלהי השמים? אמר רבי יהודה, שהוא אדון על הכל. בבת אחת וברגע אחד הוא מניע לכל, וכלם כאין נגדו. רבי יצחק אומר על שמים אותיות משמו, להורות שהוא הכל ואין אחר בלתו.

ואשביעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ. אמר רב הונא, ואם הייתי עמהם של בעלי הבריתא כשגלו הסוד הזה, לא נפרד הייתי מהם כף, שהרי אני רואה עמקים רבים בפייהם שגלו ולא ראויים לכל אדם. בא ראה, שבועת הברית הזו נשבעת הנשמה, שכתוב אשר לא תקח אשה לבני.

אמר רבי יצחק, מאן משמע, שהואיל ואתה הולך בשליחות זו, לא תקח אשה לבני. כלומר שלא תקח גוף לבני [בגני] להכנס בגוף אחר, בגוף זר, בגוף שאינו ראוי לו, אלא בהוא ממש שהוא שלי, בהוא ממש שיצאתי ממנו. זהו שכתוב כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך. אמר רבי יוסי, מהו ולקחת אשה לבני ליצחק? אמר רבי יצחק, אותו הגוף שנצטער עמי באותו העולם ולא היה לו הנאה וכסוף בו מפני יראת קונו, אותו הגוף ממש תקח ליצחק עמו בשמחת הצדיקים הזו, ליצחק עמו בשמחת הקדוש ברוך הוא, ליצחק עמו ששכשו עת שחוק (תהלים קכו).

אמר רבי יהודה בר יצחק, בא תשמע, אין מלאך אחד עושה אלא שליחות אחת, ולא שתי

מניע כל צבאותיו של מעלה באות אחת משמו. אמר רב הונא כף ירכ"י בגימטריא ר"ם. כלומר הנשמה אומרת שים נא ידך סיעתך תחת מעלתו של רם ונשא המושל על הכל ולאחר שצוה סיעת עליונים תחת ידו, אני משיביעך שבוועה גדולה בו.

אמר רבי יצחק אלהי השמים ואלהי הארץ. הואיל ואמר בני שהוא הכל, למה נאמר אלהי השמים, אמר רבי יהודה שהוא אדון על הכל, בבת אחת וברגע אחד הוא מניע לכל וכלם כאין נגדו. רבי יצחק אומר על שמים אותיות משמו להורות שהוא הכל ואין אחר בלתו:

ואשביעך בני אלהי השמים ואלהי הארץ. אמר רב הונא ואי הווינא עמהון דמארי מתניתא כד גלו רזא דנא לא איפרשנא מנהון הכי, דהא אנא חזי עמיקין סגי אין בפומיהו דגלו ולא אתחזיין לכל איניש. תא חזי, שבועת קיימא דא אומי לה נשמתא דכתיב אשר לא תקח אשה לבני.

אמר רבי יצחק מהכא משמע שהואיל ואתה הולך בשליחות זה לא תקח אשה לבני, כלומר שלא תקח גוף לבני (ר"א לבניי) ליכנס בגוף אחר בגוף זר בגוף שאינו ראוי לו, אלא בהוא ממש שהוא שלי, בהוא ממש שיצאתי ממנו, הדא הוא דכתיב כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך.

אמר רבי יוסי מהו ולקחת אשה לבני ליצחק. אמר רבי יצחק אותו הגוף שנצטער עמי באותו העולם, ולא היה לו הנאה וכסוף בו מפני יראת קונו, אותו הגוף ממש תקח ליצחק עמו בהאי שמחת הצדיקים. ליצחק עמו בשמחת הקדוש ברוך הוא, ליצחק עמו דעכשו עת שחוק בעולם הדא הוא דכתיב, (תהלים קכו) אז ימלא שחוק פינו וגו'.

אמר רבי יהודה בר יצחק תא שמע אין מלאך אחד בעולם. זהו שכתוב (תהלים קכו) אז ימלא שחוק פינו וגו'. אמר רבי יהודה בר יצחק, בא תשמע, אין מלאך אחד עושה אלא שליחות אחת, ולא שתי

עושה אלא שליחות אחד, ולא ב' שליחות בבת אחת. ותניא אמר רבי אבא מלאך אחד אשר קסת הסופר במתניו עתיד להרשים כל אחד ואחד על מצחו, ולאחר כן השר הגדול הולך לתקן כל אחד ואחד ולהעמידו לקבל נשמתו, הֵדָא הוא דכתיב הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה, מאי לפניך לפני שליחותך.

רבי (אלעזר) אליעזר אול למחמי לרבן יוחנן בן זכאי רביה, וזהוהו יומא ריש ירחא הנה, פד מטא גביה אמר ליה בירא דלסריין, ומליין ליה, וזהוהו נביע מדידיה יתיר, מאי בעא הכא. אמר ליה חייב אדם להקביל פני רבו. אמר ליה לאו על כך אמרית. אלא אנא חמי באנפך דמלה חדתא אית גבך מאינון עמיקין דאת עתיד למתבע.

אמר ליה, חמינא האי אור הראשון דמטלנוי עשרה ובעשרה נטיל, וברזא דעשרה נהיג לכלא, ובאתוותא דעשרה עביד עובדוי. ותאנא עשרה פתקין עשרה מפתחן דבי קצרי בידוי, ופתקין עשרה נטיל בגינתא דעדן לאתקנא ארעא על גופיהון דצדיקיא.

אמר ליה אליעזר ברי חמית הוית יתיר ממלאכא קדישא דעלמא, בעשרה אתברי, בעשרה אתנהיג. בעשרה ברכיא קדישא, בעשרה אורייתא, הוא בעשרה מטלנוי, בעשרה עלמין עלאין (בעשרה) וחד עלאה על פלא בריך הוא.

ואימא לך מלה דעתיה דמארי דמתניתא הוה כהאי מה כתיב ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך. אמר ליה רבי זכיןא לפסוקא דא, אבל וכך טוב אדניו בידו מהו. אמר ליה הוא שמיה דמאריה דאזיל גבי לאעלא ליה ולאנהגא (ולאנא) ליה, אמר דא ודאי הוא כי שמי בקרבן.

שליחיות בבת אחת. ולמדנו, אמר רבי אבא, מלאך אחד, אשר קסת הסופר במתניו, עתיד להרשים כל אחד ואחד על מצחו, ולאחר כן השר הגדול הולך לתקן כל אחד ואחד ולהעמידו לקבל נשמתו. זהו שכתוב הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה. מה זה לפניך? לפני שליחותך.

רבי (אלעזר) אליעזר הלך לראות את רבן יוחנן בן זכאי רבו, ואותו היום היה ראש חדש. כשהגיע אליו, אמר לו, הבאר שמנקה מכל טנפת, וממלאים אותו ונובע משלו יותר, מה רוצה כאן? אמר לו, חייב אדם להקביל פני רבו. אמר לו, לא כך אמרתי, אלא אני רואה בפניך שדבר חדש יש אצלך מאותם העמקים שאתה עתיד לשאל. אמר לו, ראייתי את האור הראשון הנה שמסעותיו עשרה, ונוסע בעשרה, ובסוד של עשרה מנהיג את הכל, ובאותיות של עשרה עושה את מעשיו. ולמדנו, עשרה פתקים, עשרה מפתחות של בית חולים בידו, ועשרה פתקים נוטל בגן עדן להתקין ארץ על גופות הצדיקים.

אמר לו, אליעזר בני, היית רואה יותר ממלאך קדוש של העולם, בעשרה נברא, בעשרה מנהג. בעשרה הפסא הקדוש. בעשרה התורה, הוא בעשרה מסעותיו. בעשרה עולמות. עליונים (בעשרה). ואחד עליון על הכל ברוך הוא.

ואמר לך דבר, דעתו של בעל המשנה היתה בזה. מה כתוב? ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך. אמר לו, רבי, זכיתי לפסוק הנה, אבל וכך טוב אדניו בידו מהו? אמר לו, הוא שמו של רבו שהלך אליו להכניסו ולהנהיגו (ולקח) אותו. אמר, זהו ודאי, כי שמי בקרבן.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עֲלָמָי וְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵהוּן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוּן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוּן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלָיו. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצַן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּהּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

אומר יהודי בכל יום - "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח"

להפשיך נְשֵׁמָה לתלמידים. כִּי כִּזָּה שְׁהֵרֵב נותן שֶׁלֵךְ יִשְׂרָאֵל לַתְּנוּקָה, כִּזָּה מֵינִיחַ נְשֵׁמָה אֲמַתִּית. בספר חכם הרוזים הוסיף על דברתו: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו – וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים.

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מפקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בבי"א.

התבטא פעם צדיק ואמר: בכוא מלך המשיח, הקריבו מפקותיכם למען השכינה הקדושה, ושפחים. בעת הזו יתבונן מלך המשיח בעיניו הנטורות יבחו כל אחד ואחד לפי מעשיו, **לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנתו אצבעו על יהודי מסוים: "בזכותך הגעת, לך יש חלק בגאולת העם".** כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלאוי שנוכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח כבודו וכעצמו עידי עלוני - "בזכותך הגעת".

רוצים או לגרש את החושך בבת אחת ולגלות את האור הננו. אבל איך? גילה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דו סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו חזקיה יצחק זיע"א: **"יודע אני שבאות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלימוד זה תלויים גאולתנו וביאת משיח צדקינו..."** ותורת הסוד מה יהא עליה? (ספר הרש"ש עמ' 158)

מילותיו האחרונות של אותו צדיק קדוש מרחפות בעולם, תובעות לעבונן, ומפצרות לקיימן, **"ותורת הסוד מה יהא עליה?"**

והקול קורא במדבר פנו דרך לאלוקינו, הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, בכוחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטי עם, צדיקים ובינונים, זקנים עם גרים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תנוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשפור ולעשות ולקיים זוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב את ביאת משיחנו.

במיחוד הזהיר גדולים על קטנים, אב לימד עם בנו, מתוך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדלים אין תישים, כך יחזור תלמידים מערותם, לתלמודי תורה, לשיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה.

וכבר פסק רבי פנחס מקאריין: **מִלְפָּד צָרִיךְ שֶׁלְמַד זֶה, שְׁהוּא חֲנִיטָה עֵצֵי חַיִּים, וְיֻגַל**

בכפייה תמידית ההתנגלות הגואל, התקוה פועמת, והצפיה היא כללית של העם כולו לשבטיו ולקהילותיו.

לו יצויר, אנו עומדים בבית הכנסת, נוש הרב למרכז, דופק על הבימה ומכריז: "כל מי שפעל במשורה לביאת המשיח, נא לנשת ולהגיד קבל עם ועדה, כדי שפמנו יראו וכן יעשו". מיד רצים כולם ומצטופפים בשורה ארוכה מפתנים לומר דבריהם...

פתח ראובן ואמר: **"אני מכוון 3 פעמים בתפילת שמונה עשרה 'את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח'..."**

שמעון הגיד: **"אני חי כיהודי, באורח חיי אני מקרב את הגואל".**

לוי ענה: **"אני מרזו הקץ בהתאמצות להשלים 8 שעות רצופות של לימוד מדי יום ביומיו".**

יהודה גילה: **"אני לומד בכל יום 2 הלכות בשמירת הלשון ומקבל על עצמי ליישם".**

יששכר ספר: **"סיימתי 40 יום פרק שיריה".**

והשורה מתארכת, מפתנים עוד הרבה יהודים, כל אחד חפץ להעשיר את חבירו בידיעה, כיצד הוא משתדל לקרב את ביאת המשיח.

רבתי! הכל שריר וקיים ואמת ויציב ונכון, קדושי אמוני ישראל אכן משתדלים, מקבלים על עצמם קבלות טובות ומקריבים זמן גאולתנו, אבל עדיין חסרה לנו הלהבה שתצית את אור הגאולה, עדיין אין לנו את הגמפור הקטן שיהפוך את מאמצינו המרובים לאש גדולה ולאור עולם.

